

חמה איננה בהבל-פה ובהפגנה חד-פעמית. "זהו מהו" זה מעשינו היומיומי. זה עניין רציני ולא משחקי-ילדים." למלווים האבלים עצמם, שהחלק מהם הושתתפו בטכס כמחווה של ידידות לאייבי, לא נותר אלא להתבדה על הקבר הטרי והרענן.

"יש לי שאלה" אמר הפסל יגאל תומר-קין, שהגיע להלוויה רכוב על אופניו: "האם פרוטזה זה גם כן צעצוע מילחמה?" ואילו ליצן-הבוחמה ראובן צליק, פסק את פסוקו: "להשמיד צעצועים זה פשע. כיוון שההשמדה הזאת הייתה מאורגנת, הרי שזה כמש פשע מאורגן."

אבל גם הציניקאים לא יכלו לפגוע בשמחתו של אייבי נתן על הקבורה המוצלחת. חצי תריסר צוותי טלוויזיה מכל רחבי העולם כיסו את הטכס. דיווחים אודותיו שודרו לעיני מיליונים בכל רחבי תבל. גם המסע הארוך ביותר מתחילי בצעד קטן אחד, "ציטט אייבי מתוך אימי

כמויות שאייבי ציפה להם. אבל גם אלה שהגיעו להלוויה הספיקו כדי להפכה ל-הפנינג אמיתי. מלבד הילדים והסקרנים, היו שם גם מספר לא מבוטל של מברי גרים שלקחו את הטכס בכל הרצינות כי אקט סמלי של מחאה והפגנה. אלה ליוו את העגלה-הדתומה-לסוס ואת המשאית, עליהם הונחו ארון-המתים והאמבטיה הר-צביונית, שהכילו את שברי צעצועי-ה-מלחמה.

מסע ההלווייה הסגוני בראשו צעד אייבי עצמו, לבוש חליפת אבל לבנה וחבוש צלינדר שחור, עשה כיתר-דרך עד לבור הקבר שוכרה. על פי אישור מיוחד מעיר ריית תל-אביב, בליבו של גן-העצמאות, שם, בעומק של כמה מטרים - כדי שלא יתחשק לאף ילד לבוא בלילה ולחפור את שרידי צעצועים - נקברו בקול ששון וצדלה שברי הפלסטיק העץ שהלהיבו פעם את דמיונם המיליטריסטי של ילדי תל-אביב.

הילדים השתתפו בקבורה העליזה שערך אייבי נתן לצעצועי-המלחמה

מותות לצעצועים

רותמי של היושבראש המנחה. "וזה היה אולי עוד צעד קטן אחד בכיוון השלום." כמה ילדים ענפו את המקום כשדמעות בעיניהם. הם לא יכלו לסלוח לעצמם על שלא הצליחו לסחוב איזה צעצוע-מלחמה קטן מתוך הקבר.

ואם היה חסר עוד ממד היתולי למעמד הפאטטי, סיפק אותו הסניף הישראלי של "התנועה הבינלאומית לסרבני-מילת-מה". אלה טרחו להדפיסו כרוז-מחאה מיוחד ובוא להפגין עמו בהלוויית הצעצועים של אייבי. "אצלנו השמדת צעצועי-מיל-

יה זה ללא ספק אחד מטכסי הק-בורה העליונים והמשעשעים ביותר ש-ידעה תל-אביב. את הורדת הארון אל הקבר ליוו צלילי מוסיקה של תזמורת קצב, שניגנה כמעט על פי הבור. וכאשר כוסה הקבר והתמלא עפר, פרצו המלווים בתרועות-גיל ופתחו בריקודים מסביב ל-בור.

נערות בשמלות שקופות לבנות, כשזרי פרחים לראשיהן, חוללו כשהן אחרונות בידי גברים חבושי צלינדרים שחורים מבהי קים. גם אלה שלא רקדו נסחרו בקצב המנגינות הרועשות וכמעט נכנסו לאקסי-טות. ומי שלא ראה את שמחת הקבורה הזו, לא ראה שמחה אמיתית ממימו.

זה היה השיא למבצעו החדש של ספן-השלום אייבי נתן. עד שיתגשם חזון הגביא והחרבות יכור תתו לאיתים והחגיגות למזמורת, החליט אייבי שמוטב לחסל את החרבות והחגי-גות גם מבלי לחולל בהם מטמורפוזה. הוא הגיע למסקנה ושכדי לעצור את מירוץ החימוש והזיון, יש להרוג את כלי-הנשק כשהם עוד קטנים. מתוך תקווה שילד שלא ישלף אקדה ולא ישחק בטנק או בתותח לא ידע מה לעשות בכלי-משחית אלה גם לכשיגדל.

אייבי תחל מטיף בתחנת-הרדיו הפרטית שלו, קול-השלום, להשמדת צעצועי-המיל-זמנה. כושר השיכנוע שלו עבד על היל-דים יותר מאשר על המבוגרים. אלה בר-אמת היו מוכנים להקריב את צעצועי-המלחמה הפרטיים שלהם, לנפצם על מיד-בח מיוחד שהוקם לצורך זה במיסעדת תל-אביב הקטנה.

שוד ושבר! ילדה מנתצת ב-פטיש סנקיצע" צוע כשיוזם המיבצע, אייבי נתן (למטה) צוהל ומקונלת חגיגנית (למעלה) מתייפחת.

הקבר הפתוח
לצעצועי-המלחמה, המנותצים והשלמים, ניכרה בגן-העצמאות בתל-אביב, סביב לקבר, שבתוכו הונח ארון-המתים, הצטוו 1990 המוני סקרנים וגם ילדים שצפו בעינים כלות בצעצועים שירדו לשימיון.

"ממש פשע מאורגן"

הם השישי האחרון נועד למסע ההל-ווייה לכל שברי צעצועי-המלחמה. כדי שיהיה מה לקבור רכש אייבי בכספו כמות לא מבוטלת של צעצועי-מלחמה נוספים מפלסטיק, וכדי שלא יאמרו כי נטל את המשחקים רק מילדי היהודים, הרחיק עד עזה, שם קנה גם כן צעצועי-מלחמה, ביניהם כאלה שנותרו עוד מתי-קופת המצרים.

ומי שרצה לכלות את חמתו במלחמה ובכל הכרוך בה, יכול היה לעשות זאת חינם אין כסף בעזרת הפטישים שהעמיד אייבי לרשותו כדי לנפץ בהם טנקים, מטוסים, רובים ואקדחים.

פה חשם נכמרו ההמיהם של הילדים על הצעצועים הנוצצים, שחלקם עוד היו סארוזתיהם המקוריות, והם העלימו בהס-תר כמה מהם כדי להצילם ממות. את האחרים פיצה יצר החרס על צער אובדן-הצעצועים הנחשקים.

נכון שההמונים לא זמנו למאורע באותן